

Malokarpatský posol

Mesa NÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ro ník: I.

Január 2016

íslo: I.

Novoro né slovo

Milovaní bratia a sestry

v tomto sviato nom a novoro nom ase, sa s radosou v srdci prihováram k vám ako nový duchovný otec tejto farnosti prostredníctvom tohto nášho farského mesa níka. Niektorí z nás si po uplynutí druhého viano ného sviatku oby ajne povedali: „a máme po sviatkoch...“ No nie je to celkom tak. Ve liturgia viano ného obdobia je taká bohatá a zároveň taká krásna na viaceré sviatky, ktoré slávime. Po sviatku Narodenia Pána a svätého Štefana nasleduje sviatok Svätej rodiny a potom je tu za iatok Nového ob ianskeho roku, kedy slávime slávnosť Panny Márie Bohorodi ky a nezabúdame ani na sviatok Zjavenia Pána, ktorý nazývame sviatok Troch krá ov. Po tomto sviatku nede a, ktorá sa slávi, je nede ou Krstu Pána a završuje aj viano né obdobie

Zastavme sa však pri slávnosti Panny Márie Bohorodi ky. Za ína nám Nový rok, ktorý oby ajne za íname podaním si ruky, aby sme si popriali všetko najlepšie. Prajeme si to, o najviac potrebujeme. A to je zdravie a Božie požehnanie. Uvedomujeme si, že nezávisíme sami od seba, ale od Boha – Darcu života a každého dobra. On nám dáva potrebné zdravie a silu a jedine On spôsobuje, aby sme boli opravdivo š astní a aby sa nám dobre darilo. A to je prejav požehnania... No zároveň sa o akáva od každého z nás, aby sme krá ali tou správnou cestou, nie cestou tohto sveta. Vyberme sa inou cestou, tak ako Traja Králi. Nevracajme sa spä k „herodesovi“, ktorý predstavuje zlo. Nevracajme sa spä do starých ko ají nervozity, kriku a zhonu.

Vyberme sa teda v mene Pánovom tou Božou cestou, cestou viery, nádeje a lásky. Vyberme sa cestou svetla, pokoja a úprimnej nábožnosti. Vtedy žijeme v Božej prítomnosti a snažíme sa kona pod a jeho vôle a plni jeho prikázania.

Nesta í teda veri v seba, v svoju kariéru a v moc pe azí, ale v Boha, ktorý nás chce urobi opravdivo š astnými tu na zemi a potom aj vo ve nej blaženosti v nebi. Potrebujeme teda zdravie a Božie požehnanie, ako najdôležitejšie elementy, aby sme aj v tomto Novom roku napredovali po stránke udskej, intelektuálnej i duchovnej. Preto aj prosíme Pána, ako nám to novoro ná liturgia pri svätej omši približuje: „Bože, bu nám milostivý a žehnaj nás.“ Túžime teda, aby sa nám darilo, aby sme napredovali v konaní dobra a v plnení si všetkých našich povinností, tých domácych, ob ianskych i duchovných. Vložme preto všetky naše plány do Božích rúk a nech stále spoznáваме pod vplyvom Ducha Svätého to, o je správne. Nezabúdajme, že ku všetkému potrebujeme Božiu milos . Preto si ju vyprosujeme cez modlitbu a sviatostný život a prosme s dôverou Pannu Máriu, ktorej sviatok Bohorodi ky otvára Nový ob iansky rok. Ona je Božia Matka a zároveň naša Nebeská Matka. Ona nám najviac milosti môže na našej pozemskej púti vyprosova a nech na jej mocný príhovor dobrotivý Pán požehnáva nás, naše rodiny, deti a mládež i starých a chorých.

Milan erve anský, farár

Cirkev sl ávi Mimoriadny svätý Rok Mil osrdenstva

Milosrdní ako Otec je mottom Svätého roka, ktorý vyhlásil Svätý Otec František bulou Misericordiae vultus /Tvár milosrdenstva/, ktorú zverejnil 11. apríla 2015, v predve er nedele Božieho milosrdenstva vo Vatikánskej bazilike Sv. Petra na symbolickom mieste pred Svätou bránou. Tento mimoriadny Svätý rok milosrdenstva sa začal 8. decembra 2015 na slávnosť Nepoškvrneného po atia Panny Márie, pri príležitosti 50. Výro ia ukon enia Druhého vatikánskeho koncilu.

pokra ovanie na 2. strane

Cirkev slávi Mimoriadny svätý Rok Milosrdenstva

pokračovanie z 1. strany

V úvode tejto buly Svätý Otec napísal: Ježiš Kristus je tvárou Otcovho milosrdenstva. Zdá sa, že tajomstvo kresťanskej viery nachádza v tomto slove svojej syntézy. Stalo sa živým, viditeľným a dosiahlo svoj vrchol v Ježišovi z Nazareta. Otec „bohatý na milosrdenstvo“, po tom ako zjavil svoje meno Mojžišovi ako Boh milosrdný a láskavý, zhovievavý, ve mi milostivý a verný, nikdy neprestal dávať spoznať rozličnými spôsobmi a mnoho ráz v dejinách svoju Božskú prirodzenosť. V „plnosti času“, keď bolo všetko pripravené podľa jeho plánu spásy, poslal svojho Syna, narodeného z Panny Márie, aby nám definitívnym spôsobom zjavil svoju lásku. Kto vidí jeho, vidí Otca. Ježiš z Nazareta so svojím slovom, so svojimi skutkami a s celou svojou osobou zjavuje Božie milosrdenstvo.

V priebehu jubilejných rokov sa otvárajú Sväté brány štyroch hlavných bazilik v Ríme. Počas tohto Svätého roka milosrdenstva sa tieto Sväté brány stanú Bránami milosrdenstva. Každý, kto prejde Bránou milosrdenstva, bude môcť zakúsiť Božiu lásku, ktorá potešuje, odpúšťa a dáva nádej.

Pápež František vo svojej túžbe, aby bol dotyk milosrdenstva bezprostrednejší pre všetkých bez rozdielu, žiada, aby boli podobné Brány milosrdenstva otvorené v každej miestnej Cirkvi, v katedrále i chráme osobitného významu. Svätý rok bude tak slávený nielen v Ríme, ale aj v miestnych resp. partikulárnych cirkvách. Aj v našej Trnavskej arcidiecéze budú otvorené **Brány milosrdenstva**. Prvú otvoril Mons. Ján Orosch, trnavský arcibiskup **v Katedrále Sv. Jána Krstiteľa a v Trnave** v sobotu 12. decembra 2015 o 17,30 hod. Ďalšie dve brány milosrdenstva boli otvorené 13. decembra 2015 v chráme Narodenia Panny Márie v Novom Meste nad Váhom a v chráme Sv. Ondreja, apoštola v Komárne.

Všetci sme pozvaní, aby sme tento mimoriadny Svätý rok prežívali ako výnimочноý čas milosti a duchovnej obnovy. Využime ho ako dar matky

Cirkvi, aby sme vo svetle Evanjelia viac spoznali seba, no predovšetkým milosrdenstvo dobrotivého Boha Otca, ktorý hľadá zablúdenú ovcu a chce ju prijať naspäť k sebe. Využime možnosť prejsť Bránou milosrdenstva a prepaťme z nevyčerpanej lásky

prameň a Božích milostí, aby sme tak povzbudení s väčším oduševnením svedčili o svojej viere a preukazovaním milosrdenstva sa stávajme živým znamením Otcovej lásky a milosrdenstva.

Svätí –naše svetlá

17. január - svätý Anton, opát

– slávny otec mníchov sa narodil v Egypte okolo roku 250. Po smrti rodičov rozdal majetok chudobným a utiahol sa na púšť, kde začal viesť kajúci život. Mal mnoho žiakov, ktorí ho často vyhľadávali, aby si pýtali radu do života práve od neho. O Cirkev sa zaslúžil tým, že za Diokleciánovho prenasledovania pomáhal vyznávateľom a podporoval svätého Atanáza proti ariánom. Zomrel roku 356

Zo Životopisu svätého Antona, ktorý napísal svätý biskup Atanáž

(Cap. 2-4: PG 26, 842-846)

Povolanie svätého Antona

Po smrti rodičov zostal Anton sám iba s malou sestrou. Mal vtedy osemnásť alebo dvadsať rokov a staral sa o dom a o sestru.

Neprešlo ani celých šesť mesiacov od smrti rodičov, keď išiel ako zvyčajne do Pánovho domu a v duchu sa zaoberal myšlienkou, ako apoštoli opustili všetko a išli za Spasiteľom a ako tí v Skutkoch apoštolov predávali majetok a ošetrovali žili, prinášali apoštolom k nohám, aby sa to rozdelilo núdzným, a potom akúkoľvek nádej majú uloženú v nebi. Tým zaujatý vošiel do kostola a práve sa čítalo evanjelium. Tu po chvíli, ako Pán vravel onomu boháčovi: „*Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj všetko, čo máš, a rozďaj chudobným; potom príď a nasleduj ma a budeš mať poklad v nebi.*“

Antonovi bolo, akoby mu Boh pripomenul tieto sväté veci, akoby sa to čítalo iba kvôli nemu. Rýchlo vyšiel z Pánovho domu a majetok, ktorý mal po predkoch (mal tristo jutár úrodnej a veľmi peknej pôdy), daroval dedičom, aby nebol na archu ani jemu ani jeho sestre. Všetok hnutý majetok predal a veľa pešáci, ktoré získal, rozdelil chudobným, iba nie o ponechal pre svoju sestru.

A keď opäť prišiel do Pánovho domu, po chvíli, ako Pán hovorí v evanjeliu: „Nebu te ustarostení o zajtrajšok.“ Nemohol tam alej vydržať, vyšiel von a rozdal bedárom aj to málo, ktoré mal. Sestru zveril známym, spoločným sesterským deťom na Parthenóne, aby ju vychovávali, a sám sa oddal pred svojím domom asketickému životu: bdel nad sebou a vytrvalo viedol prísny spôsob života.

A tak pracoval vlastnými rukami, lebo po chvíli: „Kto by zaháľal, nech ani nejde.“ Zastal toho, čo zarobil, kupoval chlieb, druhý čas rozdával bedárom.

asto sa modlil, lebo sa naučil, že sa treba „bez prestania modliť“ v samote. A čítal tak pozorne, že mu neuniklo nič, a zapamätal si všetko, čo bolo napísané, takže mu neskôr pamäť nahrádzala knihy.

Všetci obyvatelia dediny a dobromyse ní muži, s ktorými sa stýkal, volali ho Božím priateľom, lebo videli, aký je to lovek. Jedni ho milovali ako syna, iní ako brata.

V Roku zasväteného života sme mali možnosť uvažovať, povzbudiť sa a vidieť zblízka životy tých, ktorí pre Nebeské kráľovstvo opustili všetko a celkom sa zasvätili Kristovi. Prečo sa tak rozhodli? Preto, lebo ve mi milujú Ježiša Krista. Všeci však, ktorí sme pokrstení, máme prejavovať lásku k Pánu Bohu tým, že žijeme vo viere. Ve nepatríme svetu, ale Bohu, pretože jeho voláme Nebeským Otcom. Konajme tak, aby všetko slúžilo Bohu na slávu a nám i našim blízkym na posvätenie a úžitok.

Zasvätený život ako dar a poslanie

Na hodine náboženskej výchovy sa mi ziaľka pochválila, čo jej povedala mama. „Ak budeš chodiť pravidelne v nedeľu na sv. omšu, staneš sa mníškou!“ Možno u mnohých ľudí, ba i z radov veriacich ešte stále prevláda pohľad na zasvätený život ako na jav, vymykajúci sa bežnému normálnemu životu. Avšak zasvätení chcú tiež ukázať, že sú normálni ľudia, žijúci na osoh blízkym a tejto spoločnosti, patriaci však Bohu. A vôbec to nemusí byť tak, že mladý chlapec i dievča, ktorý sa usiluje o úprimný vzťah k Bohu, musí byť hne kandidátom na duchovné povolanie.

Počas Roka zasväteného života prebiehali na celom Slovensku rôzne aktivity formou seminárov, besied a „otvorených kláštorov“. Zaznievali tu modlitby a spevy i svedectvá tých mužov a žien, ktorí pocítili v sebe povolanie do takéhoto spôsobu života, ktorý podľa Svätého Otca Františka, môže prebudiť svet. Pán Boh dáva loveku rôzne možnosti ako správne využívať svoje dary a schopnosti na jeho slávu a pre dobro blízkych. Boh volá „Poďte za mnou!“ A pod vplyvom tohto božieho oslovenia a pomocou jeho milosti lovek dáva svoje slobodné a zodpovedné „Áno“. „Tu som, Pane, a s ubujem ti žiadosť, chudobne a poslušne, lebo aj Ty sám si takto žil. Chceme sa zblížiť nasledovať a tak rozvíjať svoje krstné povolanie.“ Áno je to dar, ktorý dáva Duch Svätý to kým zakladateľom a vzbudzuje v nich charizmy, ktoré nemajú pre seba, ale pre dobro celku. Reho tých spoločností enstiev je skutočne veľa!

V Cirkvi sa totiž všetci potrebujeme a tiež potrebujeme poznať pestrosť života v Cirkvi, aby sa viac ocienila a milovala rozdielnosť v jednote /Katechizmus zasväteného života/. Rok zasväteného života sa pomaly blíži k svojmu záveru. Stane sa tak **2. februára tohto roku, na sviatok Obetovania Pána**. Stále však je tu výzva pre mnohých mladých odpovedať Bohu na jeho volanie a rovnako výzva pre všetkých zasvätených pracovať pre Božie kráľovstvo verne a s radosťou. Aj Matka Tereza z Kalkaty nám onedlho zažiarí ako vzor svätej ženy a zasvätenej Bohu. Ona vedela dávať z bohatstva lásky, ktorú mala v srdci a rozdávala ju tým najbiednejším. Nech oroduje za nás Panna Mária, Matka Božia, Matka každého povolania!

Sr. Mária Sitárová, FMA

Nad Evanjelium

Boží Syn prišiel do rodiny

Počas vianočného obdobia na sviatok Svätej rodiny sme počuli v Evanjeliu o nájdení dvanásťročného Ježiša v chráme. To, čo ma oslovuje, je práve jednota v zachovávaní Pánovho zákona. Keď mal Ježiš dvanásť rokov, Jozef s Pannou Máriou vezmú so sebou na veľkonočné sviatky aj jeho. Hoci mali vynaložiť na túto púť 3 dni pešej chôdze a viac ako 100 km, predsa idú. Idú ako rodina. Modlia sa spolu, spolu sa zúčastňujú prinášania obety. Spolu oslavujú Boha. A takto sa prejavuje ich nábožnosť. A nie je to krásne, keď aj dnes sa rodina spoločne zúčastňuje slávenia svätej omše a takto sa prejavuje ich nábožnosť? Niekedy ani netreba veľa vzdialenosti prekonať ako Ježiš, Jozef a Mária, pretože chrámy v ktorých sa prináša Najsvätejšia obeta, sa nachádzajú niekde niekoľko desiatok metrov od nášho príbytku. Podstatná je však naša viera. Ona sa prejavuje láskou. Ak teda verím v Boha, musím to aj dokázať. A dokázať to mám aj svojou účasťou na svätej omši. Práve svätá omša mi dodáva vnútornej sily do nastávajúcích dní, v ktorých máme čakať aj rôzne ťažkosti. Svoju vieru mám tiež dokázať v skutkoch duchovného a telesného milosrdenstva.

Milí otcovia a matky, vytrvajte vo vašom kresťanskom poslaní a s deťmi, ktoré vám Boh dal, prichádzajte podľa možnosti spoločne do chrámu. Modlím sa za vás, aby ste mali dostatok vnútorných i vonkajších síl pri zvládaní vašich úloh v zodpovednom poslaní rodiny.

Z katechézy

„Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvesť“ /Jn 1, 18/. Nevidíte ný Boh nám však ude uje svoju neviditeľnú milosť potrebnú ku spásu cez viaceré viditeľné znaky. Tieto znaky nazývame **sviatosťami**. Svätá Cirkev učí, že máme sedem sviatostí. Rozdeľujeme ich na: **sviatosť uvádzania do kresnianskeho života** /krst, birmovanie, sviatosť Oltárna/, **sviatosť uzdravenia** /sviatosť zmierenia a sviatosť pomazania chorých/ a **sviatosť služby spoločnosti** /sviatosť posvätného stavu a sviatosť manželstva/. Keďže v tomto období slávime Krst Pána a do našich uší i s ňou zaznievalo Božie slovo, ktoré hovorí, že „... tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, ktorí o uverili v jeho meno...“ /Jn 1, 12/, budeme uvažovať nad prvou a najhlavnejšou sviatosťou, ktorou je **krst**.

Svätý krst je základom celého kresnianskeho života, vstupnou bránou do života v Duchu, ako aj bránou, ktorá otvára prístup k ostatným sviatostiam. Krstom sme oslobodení od hriechu a znovuzrodení ako Božie deti.../KKC 1213/. Krst je po grécky baptizein, čo znamená „ponoriť, pohrúžiť“. Ponorenie do vody symbolicky vyjadruje pochovanie katechumena v Kristovu smrť, odkiaľ vychádza skrze vzkriesenie s Kristom ako „nové stvorenie“/KKC 1214/. V dávnej dobe sa krst praktizoval 3krát ponorením. Táto prax sa nezrušila, hoci dnes sa krst vysluhuje predovšetkým liatím vody na hlavu krstenca, čo vyjadruje „zmývanie hriechu“.

Krst má v dejinách spásy aj veľa predobrazov. Najznámejšími sú potopa sveta, keď Cirkev vidí v Noemovom korábe predobraz spásy prostredníctvom krstu. Potom je tu prechod cez červené more, kde skutočne vyslobodenie Izraela z egyptského otroctva, zvestuje oslobodenie, ktoré spôsobuje krst. A napokon je tu prechod cez Jordán; ním Boží ľud dostáva do daru krajinu prisľúbenú Abrahámovmu potomstvu, ktorá je obrazom vešného života /KKC 1219-1222/. Všetky predobrazy sa naplňujú v Ježišovi Kristovi a on sám potom ako sa dal pokrstiť sv. Jánovi Krstiteľovi, zveruje apoštolom poslanie: „Choďte teda, učte všetky národy a krstíte ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal“/Mt 28, 19-20/.

Sviatosť krstu

Sám Boží Syn Ježiš Kristus, hovorí o dôležitosti krstu Nikodémovi: „Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.“/Jn 3, 5/

V krste Boh loveku ude uje posväcujúcu milosť, zbavuje dušu dedičného hriechu i všetkých

osobných hriechov. Krstom sa odpúšťa aj všetky hriechy a otvára sa loveku brána do neba /porov. KKC 1263/. Krstom sme boli za lenením do Cirkvi, ktorá je Božou rodinou /porov. KKC 1267/. A tak o táto sviatosť naznačuje, to aj spôsobuje.

Matériou sviatosti krstu je istá voda.

Formou tejto sviatosti sú slová: „M., ja a krstím, v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého.“

Každý pokrstený, je zároveň aj pomazaný svätou krizmou, vo svätom oleji, ktorý posvätil biskup, znamená dar Ducha Svätého daný novopokrstenému.

Stal sa kresnianskom iže „pomazaným“ Duchom Svätým, v lenením do Krista, ktorý je pomazaný za Kráľa, Proroka a Kráľa /KKC 1241/. Je teda za lenením do Kristovej rodiny a stal sa kresnianskom. Je súčasťou viny, iže žijou ratolesťou. Patrí teda Ježišovi Kristovi, ve kresnianske je odvodené od Krista.

Krstná biela košeľa predstavuje krásu istej duše dieťaťa.

Krstná svieca predstavuje svetlo viery, ktorá má v živote dieťaťa a rásť. Preto je veľmi dôležité, aby rodičia zobrali zodpovedne úlohu výchovy dieťaťa a v kresnianskej viere a boli pre prvým učiteľom a zároveň svedkom. Krst sa totiž vysluhuje na základe viery. Keďže dieťa ešte nemôže veriť, vyžaduje sa, aby vieru mali rodičia, ktorí dávajú záruku výchovy vo viere. Ak nie sú rodičia praktizujúci veriaci, je potrebné, aby takými boli aspoň krstní rodičia /porov. KKC 1255/.

Zo života farnosti

Pred vianočnými sviatkami bol do farského chrámu Mena Panny Márie v Horných Orešanoch, prinesený vyrezávaný Malokarpatský Betlehem, ktorý počas vianočného obdobia je umiestnený na oboj strane predbožným oltárom.

Autora tohto unikátneho diela Stanislava Štibraného, si Boh povolal do večnosti pred vianočnými sviatkami + 11.12. 2015. Spomienka na neho a jeho dielo ostáva

V dňoch 27. – 28. 12 2015 sa uskutočnilo v našej farnosti koledovanie Dobrej noviny. Koledníci z radov malých i veľkých sa rozdelili dvoch skupín, aby navštívili domy a u domov dobrej vôle zvestovali radostnú zvesť o narodení Spasiteľa a Ježiša Krista. Výnos zbierky je určený na získavanie zdrojov pitnej

vody, jej úpravu i kopanie nových studní pre ľudí žijúcich v Afrike. Vhodnosť nášho úsilia potvrdzuje aj pápež František v encyklike „Laudato si“, kde uvádza Afriku ako územie s nedostatkom verejne dostupnej vody. Projekty Dobrej noviny podporí aj prostredníctvom darcovskej SMS v hodnote 2€ na číslo 877 s heslom DMS DOBRANOVINA.

Novoročná osemšmerovka

Po vyškrtaní všetkých slov vám zostane 50 nevyškrtaných písmen, ktoré tvoria tajnú ku...

N	P	R	J	E	R	U	Z	A	L	E	M	E	H	E	L	T	E	B	A	S	V
A		Y	D	O	R	Á	N	É	M	S	E		V	Š	Ú	T	A	M	A	A	A
R	S	N	B	Á	Z	E		E	Á	E	E	L	Á	J	E	S	S	E	E		I
O	O	Y	O	T	L	E	S	O	R	T	N	K	S	I	M	U	D	R	C	I	N
D	N	E	N	K	M	I	F	K	I	O	U	O	N	A	I	U	M	T	C	Á	A
E	Š	M	CH	V	Á	L	A	P	A	L	A	A	S	R	J	O	K	O	P	V	H
N	U	A	O	Š	R	Z	U	E	A	T	S	L	E	R	D	L	N	É	Ý	R	O
I	L	N	A	O	CH	K	G	B	H	E	Á	I	I	L	M	D	E	CH	S	A	P
E	S	U	B	S	Y	Y	U	V	L	V	T	V	I	S	E	I	O	J	N	D	B
V	O	E	O	V	P		S	P	A	S	I	T	E		U	D	L	O	N	C	D
A	P	L	D	T	B	Á	T	C	A	U	B	E	I	L	CH	A	L	O	J	A	E
N	S	E	U	O	T	R	S	P	K	A	A	L	Z	E	E	K	Ž	O	S	D	L
J	I	É	CH	S	R	K	H	A	O	I	N	E	I	D	O	B	E	T	A		O
E	M	Z	Ô	V	T	E	R	A	Z	A	N	N	A	P	A		A	A	S	S	S
L	E	P	R	I	D	D	H	A	O	H	A	I	A	J	L		O	L	L	O	
I	O	V	G	A	B	R	I	E	L	T	O	E	R	P	E	M	U	Z	O	R	E
U	N	K	R	T	E	Á	A	V	Í	P	E	B	O	I	R	Ž	I		V	D	D
M	Š	Y	L	K	Š	L	O		Á	N	A	C	D	Á	L	V	I	A	O	Ú	U
S	A	H	R	Y	M	V	S	R	A	D	O	S		E	T	D	U	Š	A	M	CH

BOH, OTEC, SYN, DUCH, PÁN, JEŽIŠ, MÁRIA, JOZEF, EMANUEL, ANNA, SIMEON, JESSE, MATÚŠ, LUKÁŠ, IZAIÁŠ, GABRIEL, DÁVID, HERODES, AUGUST *** MESIÁŠ, RADCA, VLÁDCA, VYKUPITEĽ, DIEŤA, PANNAN, MUDRCI, KRÁľ, ANJEL, PASTIERI, POHANIA *** EGYPT, JUDEA, BETLEHEM, NAZARET, JERUZALEM, IZRAEL *** HVIEZDA, VÝCHOD, DARY, ZLATO, KADIDLO, MYRHA, SPÁSA, CHVÁLA, POKOJ, ROZUM, CHLIEB, OBETA, JASLE, CHRÁM, MODLITBA, SLOVO, SVETLO, NÁRODY, ÚD, DUŠA, SILA, PLESANIE, SÍŤANIE, NOC, PÔST, O I, MÚDROSŤ, ZÁKON, POSLUŠNOSŤ, BDELOSŤ, EVANJELIUM, VTELENIE, NARODENIE, POKLONA, SLÁVA, VELEBA, OBĽUBA, RADOSŤ, BÁZEŤ, MILOSŤ, MENO, CHUDOBA, KRÁľ, SVIATKY, AS, ROD

Správne vylúštenie treba adresovať na faru v Horných Orešanoch a vylosovanie troch výhercov bude posledný štvrtok mesiaca pri svätej omši za úľasti detí, ktorí budú zároveň odmenení.

Krátko zo štatistiky

Po as uplynulého roka 2015 v našej farnosti Horné Orešany

Pokrstených bolo 33 detí, z toho 16 chlapcov a 17 dievčat.

Zomrelo 26 ľudí, z toho 16 mužov a 10 žien.

Zaopatrených sviatosťami bolo 16 ľudí.

Prvé sv. prijímanie prijalo 14 detí.

Sviatosť manželstva prijalo 8 párov.

Úmysly apoštolátu modlitby na Január 2016

Všeobecný: Aby úprimný dialóg medzi mužmi a ženami vyznávajúcimi rôzne náboženstvá priniesol pokoj a spravodlivosť.

Evanjelizačný: Aby sa prostredníctvom dialógu a bratskej lásky za pôsobenia milosti Ducha Svätého prekonal rozdelenia medzi kresťanmi.

Úmysel KBS: Aby kresťania vedeli prijať prísľavy s úctou a so štedrosťou, rozpoznávajúci v každom obraze Boha.

„Boh o akáva od nás skôr vernosť v malých veciach, ktoré máme na dosah, ako veľkú túžbu po veciach veľkých, ku ktorým sotva budeme mať príležitosť.“

Sv. František Salerský

